

רשומות

קובץ התקנות

1 בספטמבר 1965

1767

ד' באלול תשכ"ה

עמוד

2636

תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים), תשכ"ה—1965.

פקודת הנמלים

תקנות בדבר מניעת התנגשויות בים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים¹, והסעיפים 14 (א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה— „האמנה” — התקנות הבינלאומיות למניעת התנגשויות בים, 1960, שנערכו בלונדון ביום 17 ביוני 1960 ושישראל הצטרפה אליהן ביום כ"ו בסיון תשכ"ד (7 ביוני 1964) ותקפן מיום ד' באלול תשכ"ה (1 בספטמבר 1965) ואשר נוסחן ניתן בתוספת. 2. הוראות האמנה יחולו לגבי כל כלי שיט ומטוסים הנמצאים במימי לב ים, במים הקשורים בהם ואשר כלי שיט ימיים מפליגים בהם ובמימי נמלים. 3. בעליו וקברניטו של כל כלי שיט ומטוסים שהוראות האמנה חלות עליו על פי תקנה 2 (להלן — האחראי), חייבים לקיים כל הוראה מהוראות האמנה. 4. מבלי לפגוע בכלליות הוראות תקנה 3 לא ישיט האחראי כלי שיט או מטוסים ולא ירשה את השטתו ולא יניחהו עוגן אלא אם— (1) הוא מצוייד בכל המיתקנים, האורות והסימנים הדרושים בהתאם לאמנה כשהם במצב תקין וראויים לשימוש והוא נושא אותם בצורה הקבועה בה. (2) המיתקנים, האורות והסימנים מופעלים בדרך הקבועה באמנה. 5. לא יפעיל האחראי כלי שיט או מטוסים ולא ינהג בו, לא ישיטהו לא יעגינהו ולא ירשה להפעילו, לנהוג בו, להשיטו ולהעגינו, אלא בהתאם להוראות האמנה ותוך קיום כלליה. 6. כלי שיט שלא נתקיימו בו הוראות האמנה כאמור בתקנה 4 פסקה (1), אינו כשיר לשיט. 7. (א) כל כלי שיט הנמצא בישראל שאינו כשיר לשיט כאמור בתקנה 6, הפלגתו אסורה וכלי שיט הרשום בישראל שאינו כשיר לשיט כאמור הפלגתו אסורה גם בהימצאו מחוץ לישראל. (ב) בעליו וקברניטו של כלי שיט שאינו כשיר לשיט כאמור לא ישיטהו ולא ירשו את הפלגתו כל עוד אינו כשיר לשיט. 8. מפקח כלי שיט כמשמעותו בתקנות הנמלים (בטיחות השיט), תשכ"ה—1965³, רשאי לעלות על כל כלי שיט שהוראות תקנה 2 חלות עליו ולבדקו. 9. מפקח כלי שיט רשאי למנוע השטתו של כל כלי שיט שאינו כשיר לשיט כאמור בתקנות אלה. 10. תקנות אלה באות להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל חיקוק אחר. 11. העובר על הוראה מהוראות תקנות אלה, דינו — מאסר שלושה חדשים, או קנס 250 לירות או שני הענשים כאחד.	הגדרות חחולת האמנה קיום הוראות האמנה השטת כלי שיט הפעלת כלי שיט וכו' כלי שיט שאינו כשיר לשיט איסור הפלגת כלי שיט שאינו כשיר לשיט בדיקת כלי שיט מניעת הפלגת של כלי שיט שמירת דינים עונשין

¹ חוקי א"י, כרך כ', פרק קי"ד, עמ' 1146; כ"ח 130, תשי"ג, עמ' 130.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 1071, תשכ"ה, עמ' 1162.

12. תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים), תשט"ו—1955—4 — בטלות. ביטול
13. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים), תשכ"ה—1965”. השם

התוספת

תקנות בינלאומיות למניעת התנגשויות בים, 1960

חלק א': הקדמה והגדרות

תקנה 1

(א) תקנות אלה חלות על כלי שיט ומטוסיים הנמצאים בים הפתוח ובמים הקשורים בו ואשר כלי שיט המפליגים בהם עשויים לשוט חוץ מכפי האמור בתקנה 30, מקום שאי אפשר למטוסיים, עקב המבנה המיוחד שלהם, למלא בשלמות אחרי הוראות התקנות הדנות בנשיאת אורות וצורות, ימלאו אחריהן במלוא המידה האפשרית לפי הנסיבות.

(ב) התקנות הדנות באורות, חובה למלא אחריהן בכל מזג אוויר, משקיעת החמה ועד זריחתה, ובפרק זמן זה לא יוצגו שום אורות אחרים, פרט לאורות שאינם עשויים להיחשב בטעות כאורות הקבועים בתקנות או להמעיש את ראותם או לטשטש את תכונות ההיכר שלהם או להפריע לקיום תצפית נאותה. האורות שנקבעו בתקנות אלה מותר גם להציגם מזריחת החמה עד שקיעתה כשהראות מוגבלת ובכל נסיבות אחרות המצריכות את הצגתם.

(ג) בתקנות הבאות, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר —

- (1) „כלי שיט” כולל כלי שיט מכל סוג שהוא, המשמש או המסוגל לשמש כאמצעי תובלה על פני המים, חוץ ממטוסיים על פני המים ;
- (2) „מטוסיים” כולל ספינות טיס וכל כלי טיס העשוי לתמרן על פני המים ;
- (3) „כלי שיט ממוכן” פירושו, כל כלי שיט המונע בכוח מכונה ;
- (4) כל כלי שיט ממוכן המפריש ואינו שט בכוח מכונותיו, יהיו רואים אותו כמפרשית, וכל כלי שיט השט בכוח מכונותיו, בין אם הוא מפריש ובין אם אינו מפריש, יהיו רואים אותו ככלי שיט ממוכן ;
- (5) כלי שיט או מטוסיים על פני המים הם „בנסיעה”, כל אימת שאינם עוגנים או אינם דחוקים לחוף או אינם על שרטון ;
- (6) „גובה מעל לגוף” פירושו — הגובה מעל לסיפון העליון הנמשך ;
- (7) ארכו ורחבו של כלי שיט יהיו האורך הגדול ביותר שלו ורחבו הגדול ביותר ;
- (8) ארכו ומוטת כנפיו של מטוסיים הם ארכו ומוטת כנפיו המכסימליים כפי שהם רשומים בתעודת כושר הטיסה או כפי שייקבעו על ידי מדידה, באין תעודה כזאת.
- (9) רואים כלי שיט כנמצאים זה בטווח ראייתו של זה רק כשהאחד ניתן מהשני.
- (10) „נראה”, כשהביטוי משמש לגבי אורות, פירושו — נראה בליל חושך באווירת צחה.
- (11) „צפירה קצרה” — פירושו — צפירה הנמשכת כשניה אחת ;

⁴ ק"ת 519, תשט"ו, עמ' 955.

- (12) „צפירה ממושכת“ — פירושו — צפירה הנמשכת מארבע עד שש שניות ;
- (13) „צופר“ פירושו — כל מכשיר המסוגל להשמיע את הצפירה הקצרה והצפירה הממושכת כפי שנקבעו ;
- (14) „עוסקים בדיג“ פירושו — דיג ברשתות, בחכות או במכמורות, למעט דיג בחכות גרר.

חלק ב' : אורות וצורות

תקנה 2

(א) כלי שיט ממוכן, כשהוא בנסיעה, ישא —

(1) על התורן הקדמי או מלפניו — ואם אין לו תורן קדמי, ישא בקדמתו אור לבן הבנוי כך שיפיץ אור, בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 225 מעלות (20 נקודות מצפון), וקבוע כך שהאור יופץ כדי $112\frac{1}{2}$ מעלות (10 נקודות) לשני צדי כלי השיט, כלומר בכיוון מישר לפניו עד כדי $22\frac{1}{2}$ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית של כלי השיט, מכל צד. אור זה צריך להיות נראה במרחק 5 מילין לפחות.

(2) מלפניו או מאחוריו של האור הלבן הקבוע בפסקה (1) ישא כלי השיט אור לבן שני הדומה במבנהו ובתכונתו לאור הנזכר לעיל, כלי שיט שארכם למטה מ־150 רגל (45.75 מטרים) לא יידרשו לשאת אור לבן שני זה, אבל הרשות בידם לשאתו.

(3) שני אורות לבנים אלה יושמו בקו השדרית וממעל לה, כך שהאחד יהיה לפחות 15 רגל (4.57 מטרים) גבוה מן השני ; והאור הקדמי ייראה תמיד למטה מהאור האחורי. המרחק האופקי בין שני האורות הלבנים יהיה לפחות פי שלושה מהמרחק האנכי התחתון שבשני אורות לבנים אלה או אם כלי השיט נושא אור אחד בלבד, אותו אור יחיד, יהא גבוה מעל לגוף לפחות 20 רגל (6.10 מטרים), ואם רחבו של כלי השיט הוא יותר מ־20 רגל (6.10 מטרים), יהיה גבוהו של האור האמור לא פחות מרוחבו זה, ועל כל פנים אין צורך שהאור יושם בגובה יותר מ־40 רגל (12.20 מטרים) מעל לגוף. בכל הנסיבות יהיו האור או האורות הכל לפי הענין, מובדלים ומוגבהים מכל יתר האורות והמבנים העיליים החוסמים.

(4) בצד ימין של כלי השיט — אור ירוק הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת $112\frac{1}{2}$ מעלות (10 נקודות מצפון) וקבוע כך שהאור יופץ בכיוון מישר לפניו עד ל־ $22\frac{1}{2}$ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית שבצד ימין. אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

(5) בצד שמאל של כלי השיט — אור אדום הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת $112\frac{1}{2}$ מעלות (10 נקודות מצפון), וקבוע כך שהאור יופץ בכיוון מישר לפניו עד ל־ $22\frac{1}{2}$ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית שבצד שמאל. אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

(6) אורות צד אלה, כלומר האור הירוק והאור האדום, יצויידו בתריסים פנימיים שיודקרו לפחות 3 רגל (0.92 מטר) קדימה מן האור, כדי למנוע אורות אלה מלהיראות מעבר לחרטום.

(ב) מטוסיים, כשהוא בנוסיעה על פני המים ישא —

(1) בחלק הקדמי באמצעיתו, ובמקום שיהא נראה ביותר, אור לבן הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת 220 מעלות מצפן, וקבוע כך שהאור יופץ כדי 110 מעלות משני עברי המטוס, כלומר בכיוון מישר לפניו עד 20 מעלות מאחורי הרוחבית מכל צד. אור זה צריך להיות נראה במרחק 3 מילין לפחות.

(2) בקצה הכנף הימנית, אור ירוק הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת 110 מעלות במצפן, וקבוע כך שהאור יופץ בכיוון מישר לפניו עד 20 מעלות מאחורי הרוחבית בצד ימין, אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

(3) בקצה הכנף השמאלית, אור אדום הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת 110 מעלות במצפן, וקבוע כך שהאור יופץ בכיוון מישר לפניו עד 20 מעלות מאחורי הרוחבית בצד שמאל. אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

תקנה 3

(א) כלי שיט ממוכן הגורר או דוחף כלי שיט אחר או מטוסיים ישא, נוסף על אורות הצד שלה, שני אורות לבנים בקו מאונך זה מעל זה, בריווח לא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) זה מזה, ואם כלי השיט גורר ואורך הגרר, הנמדד מירכתי כלי השיט הגורר עד לירכתי כלי השיט הנגרר האחרון, עולה על 600 רגל (183 מטרים), ישא שלושה אורות לבנים בקו מאונך זה מעל לזה, כך שהאור העליון והאור התחתון יהיו שוו־מרחק מהאור האמצעי ולא פחות מ־6 רגל (1.83) מעליו או מתחתיו. כל אחד מאורות אלה יהיה שווה במבנהו ובתכונתו לאור הלבן הקבוע בתקנה 2 (א) (1), ואחד מהם יושם במקום שנקבע לאור לבן זה. שום אחד מאורות אלה לא יינשא בגובה פחות מ־14 רגל (4.27 מטרים) מעל לגוף. בכלי שיט חד־תרני מותר לאורות אלה שיינשאו על התורן.

(ב) כלי השיט הגורר יציג גם את אור הירכתיים הקבוע בתקנה 10 או תמורתו, אור לבן קטן מאחורי המעשבה או התורן האחורי כדי שהנגרר ינהג לפיו, ואולם אור זה אסור לו שייראה מלפני הרוחבית.

(ג) כלי שיט ממוכן העוסק בגרירה, ואורך הגרר עולה על 600 רגל (183 מטרים), ישא מזריחת השמש עד שקיעתה במקום שמשם יהיה נראה ביותר, גוף שחור בצורת יהלום, בעל קוטר של 2 רגל (0.61 מטר) לפחות.

(ד) מטוסיים על פני המים, כשהוא גורר מטוסיים אחר או כלי שיט אחר, או יותר מאחד, ישא את האורות הקבועים בתקנה 2 (ב) (1), (2) ו־ (3) ונוסף עליהם ישא אור לבן שני השווה במבנהו ובתכונתו לאור הלבן הנזכר בתקנה 2 (ב) (1) בקו מאונך לפחות 6 רגל (1.83 מטר) מלמעלה או מלמטה לאור זה.

תקנה 4

(א) כלי שיט שאין עליו שליטה ישא — ואם זה כלי שיט ממוכן ישא תמורת האורות הקבועים בתקנה 2 (א) (1) ו־ (2) במקום שממנו יהיו נראים ביותר, שני אורות אדומים בקו מאונך זה מעל לזה ובריווח לא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) ביניהם; אורות אלה צריכים להיות

נראים סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות. ביום ישא כלי השיט במקום שממנו יהיו נראים ביותר, שני כדורים שחורים או שתי צורות שחורות, שקטרם לא פחות מ־2 רגל (0.61 מטר), בקו מאונך זה מעל לזה, ובריווח לא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) ביניהם.

(ב) מטוסים על פני המים שאין עליו שליטה רשאי לשאת, במקום שממנו יהיו נראים ביותר, תמורת האורות הקבועים בתקנה 2 (ב) (1), שני אורות אדומים בקו מאונך זה מעל לזה, בריווח לא פחות מ־3 רגל (0.92 מטרים) ביניהם ועליהם להיות נראים סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות; ביום רשאי הוא לשאת במקום שממנו יהיו נראים ביותר, שני כדורים שחורים או שתי צורות שחורות, שקטרם לא פחות מ־2 רגל (0.61 מטר), בקו מאונך זה מעל לזה ובריווח לא פחות מ־3 רגל (0.92 מטר) ביניהם.

(ג) כלי שיט העוסק בהנחתם או בהעלאתם של כבל תתימי או של ציין ניווט, או כלי שיט העוסק במדידות או בפעולות תתימיות, או כלי שיט המצטייד בים או העוסק בשילוחו או בהחזרתו של כלי טיס, ועקב אופי עבודתו אינו יכול לפנות דרך לכלי־שיט מתקרבים, ישא במקום האורות הקבועים בתקנה 2 (א) (1) ו־2 (א) (1), או בתקנה 7 (א) (1), שלושה אורות בקו מאונך זה מעל לזה כך שהאור העליון והאור התחתון יהיו שווי מרחק מהאור האמצעי ולא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) מלמעלה או מלמטה ממנו. העליון והתחתון שבאורות אלה יהיו אדומים והאור האמצעי יהיה לבן ועליהם להיות נראים סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות. ביום ישא שלוש צורות בעלות קוטר של 2 רגל (0.61 מטר) לפחות, בקו מאונך זה מעל לזה ובריווח של 6 רגל לפחות זו מזו ובמקום שממנו יהיו נראות ביותר. העליונה והתחתונה שבצורות אלה יהיו כדוריות בתבניתן ואדומות בצבען, והצורה האמצעית תהיה בתבנית יהלום ולבנה בצבעה.

(ד) (1) כלי שיט העוסק בשליית מוקשים ישא בראש התורן הקדמי אור ירוק ועוד אור ירוק או שני אורות ירוקים בקצה או בקצוות של האסקריה הקדמית בצד שבו, או בצדדים שבהם, קיימת הסכנה. אורות אלה יינשאו נוסף על האור הקבוע בתקנה 2 (א) (1) או בתקנה 7 (א) (1), ככל שיהיה מתאים, ויהיו בתכונתם כאלה שייראו סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות; ביום ישא כלי השיט כדורים שחורים, בעלי קוטר של 2 רגל (0.61 מטר) לפחות, באותן העמדות כמו האורות הירוקים.

(2) הצגת האורות או הכדורים האלה מציינת שסכנה לכלי שיט אחרים להתקרב יותר מ־3,000 רגל (¼ מיל) מאחורי שולת המוקשים או יותר מ־1,500 רגל (¼ מיל) בצד שבו, או בצדדים שבהם, קיימת הסכנה.

(ה) כלי שיט ומטוסי הים הנדונים בתקנה זו, שעה שאינם עושים דרכם במים, לא ישאו את אורות הצד הצבעוניים ולא את אור הירכתיים, אך שעה שהם עושים דרכם במים עליהם לשאתם.

(ו) האורות והצורות הקבועים בתקנה זו ישמשו לכלי שיט ולמטוסים אחרים כאותות שכלי השיט או מטוס הים המציגים אותם הנם ללא שליטה והיילכך אינם יכולים לפנות דרך.

(ז) אותות אלה אינם אותות של כלי שיט במצוקה הזקוקים לעזרה. אותות מצוקה כלולים בתקנה 31.

תקנה 5

(א) מפרשית הנמצאת בנסיעה וכל כלי שיט או מטוסים הנגררים ישאו אותם האורות שנקבעו בתקנה 2 לגבי כלי שיט ממוכן או מטוסים הנמצאים בנסיעה, למעט האורות

הלבנים הקבועים באותה תקנה, שאותם לא ישאו לעולם. כן ישאו אורות ירכתיים כפי שנקבע בתקנה 10; אולם כלי שיט נגררים, חוץ מכלי השיט האחרון שבגדר, רשאים לשאת, במקום אור הירכתיים, אור לבן קטן כפי שנקבע בתקנה 3(ב).

(ב) נוסף על האורות הקבועים בפסקה (א) רשאית מפרשית לשאת בראש התורן הקדמי שני אורות בקו מאונך זה מעל לזה, שיהיו נפרדים במידה מספקת זה מזה עד כדי להבחין בניניהם בבירור. האור העליון יהיה אדום והאור התחתון יהיה ירוק. שני האורות יהיו בנויים וקבועים כפי שנקבע בתקנה 2(א) (1) ויהיו נראים במרחק 2 מילין לפחות.

(ג) כלי שיט הנדחף קדימה ישא בקדמתו אור ירוק בצד ימין ואור אדום בצד שמאל, ואורות אלה יהיו שווים בתכונותיהם לאורות שנקבעו בתקנה 2(א) (4) ו־ (5) ויהיו מותרים כאמור בתקנה 2(א) (6); ואולם כלי שיט הנדחפים קדימה בקבוצה, ויהיה מספרם אשר יהיה, יוארו כאילו היו כלי שיט אחד.

(ד) מזריחת החמה ועד שקיעתה, ישא כלי שיט נגרר אם אורך הגרר עולה על 600 רגל (183 מטרים), צורה שחורה בתבנית יהלום שקטרה לפחות 2 רגל (0.61 מטר); צורה זו תינשא במקום שממנו תהיה נראית ביותר.

תקנה 6

(א) מקום שאי אפשר, מפאת מזג אוויר רע או מסיבה מספקת אחרת, לקבוע את אור הצד הירוק ואור הצד האדום, יהיו אורות אלה מוחזקים בקרבת יד כשהם דולקים ומוכנים לשימוש מיידי, ובהתקרב כלי השיט אל כלי שיט אחרים או בהתקרב כלי שיט אחרים אליהם יוצגו האורות בצדיהם הנאותים בעוד מועד כדי למנוע התנגשות, ובאופן שיהיו נראים ביותר ושהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין, ובמידה שהדבר מעשי לא ייראו יותר מ־22½ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית שבצדיהם המתאימים.

(ב) כדי שהשימוש באורות אלה יהא בטוח יותר וקל יותר, יהיו פנסייהם צבועים במחוק בצבע האורות שבהם ויצויידו בתריסים הנאותים.

תקנה 7

כלי שיט ממוכנים שארכם פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים), כלי שיט המונעים על ידי משוטים או מפרשים שארכם פחות מ־40 רגל (12.19 מטרים), וסירות חתירה, לא יידרשו לשאת, בהיותם בנסיעה, את האורות הנזכרים בתקנות 2, 3 ו־5, אלא שאם לא ישאו אותם יהיו מצויידים באורות הבאים:

(א) כלי שיט ממוכנים שארכם פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים), חוץ מכפי הנקבע בפסקאות (ב) ו־ (ג) ישאו:

(1) אור לבן בקדמת כלי השיט, במקום שמשם יהיה נראה ביותר, ובגובה לא פחות מ־9 רגל (2.75 מטרים) מעל הלזבזת אשר יהיה בנוי וקבוע כפי שנקבע בתקנה 2(א) (1) וייראה במרחק 3 מילין לפחות.

(2) אורות צד, אחד ירוק ואחד אדום, אשר יהיו בנויים וקבועים כפי שנקבע בתקנה 2(א) (4) ו־5, וייראו במרחק מיל אחד לפחות, או פנס דו־צבעי המראה אור ירוק ואור אדום בכיוון מישר לפנים עד 22½ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית שבצדיהם המתאימים. פנס זה יינשא לא פחות מ־3 רגל (0.92 מטר) מתחת לאור הלבן.

(ב) כלי שיט ממוכנים שארכם פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים), שעה שהם גוררים או דוחפים כלי שיט אחר, ישאו —

(1) נוסף על האורות או על הפנס הדורצבעי שנקבעו בפסקה (א) (2), שני אורות לבנים בקו מאונך זה מעל לזה ובריווח לא פחות מ־4 רגל (1.22 מטר) ביניהם. כל אחד מאורות אלה יהיה שווה במבנהו ובתכונתו לאור הלבן שנקבע בפסקה (א) (1) ואחד מהם יינשא באותה עמדה. בכלי שיט חד־תרגי מותר לשאת אורות אלה על התורן.

(2) אור ירכתיים הקבוע בתקנה 10 או, תמורתו, אור לבן קטן מאחורי המעב שנה או התורן האחורי כדי שהגרר ינהג לפיו, ואולם אור זה אסור לו שייראה מלפני הרוחבית.

(ג) כלי שיט ממוכנים שארכם פחות מ־40 רגל (12.19 מטרים) מותר להם לשאת את האור הלבן בגובה פחות מ־9 רגל (2.75 מטרים) מעל הלזבזת אך הוא יינשא לא פחות מ־3 רגל (0.92 מטרים) מעל לאורות הצד או לפנס הדורצבעי הקבועים בפסקה (א) (2).

(ד) כלי שיט שארכם פחות מ־40 רגל (12.19 מטרים), המונעים על ידי משוטטים או מפרשים, חוץ מכפי הנקבע בפסקה (ו) ואינם נושאים את אורות הצד ישאו במקום שמשם יהיו נראים ביותר, פנס המראה אור ירוק מצד אחד ואור אדום מצד שני, וייראה למרחק מיל אחד לפחות, באופן שהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין. כשאי אפשר להתקין אור זה, יוחזק האור מוכן לשימוש מיידי ויוצג בעוד מועד כדי למנוע התנגשות ובאופן שהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין.

(ה) כלי השיט הנדונים בתקנה זו, כשהם נגררים, ישאו את אורות הצד או את הפנס הדורצבעי הקבועים בפסקאות (א) או (ד) בתקנה זו ככל שיהיה מתאים, ואור ירכתיים כפי שנקבע בתקנה 10 או — למעט כלי השיט האחרון שבגרר — אור לבן קטן כפי שנקבע בפסקה (ב) (2), כשהם נדחפים קדימה ישאו בקצה הקדמי את אורות הצד או את הפנס הדורצבעי הקבועים בפסקאות (א) או (ד) לתקנה זו, ככל שיהיה מתאים, ובלבד שכל מספר שהוא של כלי שיט הנדונים בתקנה זו, כשהם נדחפים קדימה בקבוצה, יוארו ככלי שיט אחד לפי תקנה זו, זולת אם האורך הכולל של הקבוצה עולה על 65 רגל (19.80 מטרים), ובמקרה זה יחולו הוראות תקנה 5 (ג).

(ו) סירות חתירה קטנות, בין שהן מונעות על ידי משוטטים ובין שהן מונעות על ידי מפרשים, לא יידרשו אלא להחזיק פנס חשמלי או פנס דולק המפיץ אור לבן מוכן לשימוש מיידי אשר יוצג בעוד מועד כדי למנוע התנגשות.

(ז) כלי השיט והסירות הנדונים בתקנה זו לא יידרשו לשאת את האורות או הצורות הקבועים בתקנות 4 (א) ו־11 (ה) וגודל אותות היום יכול להיות קטן מזה הקבוע בתקנות 4 (ג) ו־11 (ג).

תקנה 8

(א) כלי שיט ממוכן של נתב שעה שהוא עוסק בתפקידי ניתוב והוא בנסיעה —

(1) ישא אור לבן בראש התורן בגובה לא פחות מ־20 רגל (6.10 מטרים) מעל לגוף, שיהא נראה סביב מלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות, ובמרחק 8 רגל (2.40 מטרים) מתחת לאור הלבן ישא אור אדום והדומה לו במבנהו ובתכונותיו. אם ארכו של כלי שיט כזה הוא פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים), רשאי לשאת את האור הלבן בגובה לא פחות מ־9 רגל (2.75 מטרים) מעל הלזבזת ואת האור האדום במרחק 4 רגל (1.22 מטר) מתחת לאור הלבן.

(2) ישא את אורות הצד או הפנסים הקבועים בתקנה 2 (א) (4) ר" (5) או בתקנה 7 (א) (2) או (ד), ככל שיהיה מתאים, ואת אור הירכתיים הקבוע בתקנה 10.

(3) יציג אור מתלקח אחד או יותר מאחד בסירוגין שלא יארכו יותר מ-10 דקות. במקום האורות המתלקחים מותר להשתמש באור לבן מנצנץ לסירוגין שיהא נראה סביב מלוא האופק.

(ב) מפרשית נתב, שעה שהיא עוסקת בתפקידי ניתוב והיא בנסיעה —

(1) תישא אור לבן בראש התורן שיהא נראה סביב מלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות.

(2) תצוייד באורות צד או בפנס הקבועים בתקנה 5 (א) או בתקנה 7 (ד), ככל שיהיה מתאים, ובהתקרב אליה כלי שיט אחרים או בהתקרבה אל כלי שיט אחרים תחזיק אורות אלה הכן לשימוש, ותציג אותם בסירוגין קצרים לציון הכיוון שאליו מועדות פניה, אבל האור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין. כמו כן תישא את אור הירכתיים הקבוע בתקנה 10.

(3) תראה אור מתלקח אחד או יותר מאחד בסירוגין שלא יארכו יותר מ-10 דקות.

(ג) כלי שיט של נתב, שעה שהוא עוסק בתפקידי ניתוב ואינו בנסיעה ישא את האורות ויראה את האורות המתלקחים הקבועים בפסקה (א) (1) ו- (3) או בפסקה (ב) (1) ו- (3), ככל שיהיה מתאים, ואם הוא עוגן ישא גם את אורות העגינה הקבועים בתקנה 11.

(ד) כלי שיט של נתב שעה שאינו עוסק בתפקידי ניתוב, יראה את האורות או הצורות הקבועים לגבי כלי שיט דומים השווים לו בארכם.

תקנה 9

(א) כלי שיט של דיג משאינם עוסקים בדיג, ישאו את האורות או הצורות הקבועים לכלי שיט דומים השווים להם בארכם.

(ב) כלי שיט העוסקים בדיג כשהם בנסיעה או כשהם עוגנים, יציגו רק את האורות והצורות הקבועים בתקנה זו, ואורות וצורות אלה יהיו נראים במרחק 2 מילין לפחות.

(ג) (1) כלי שיט, כשהם עוסקים בדיג מכמורת, כלומר גרירת מכמורת או מיתקן אחר דרך המים, ישאו שני אורות בקו מאונך זה מעל לזה, ובריווח לא פחות מ-4 רגל (1.22 מטר) ולא יותר מ-12 רגל (3.65 מטרים) ביניהם. העליון מבין אורות אלה יהיה ירוק והאור התחתון לבן, ושניהם ייראו סביב מלוא האופק. התחתון משני אורות אלה יינשא מעל לאורות הצד בגובה לא פחות מפי שנים מהמרחק שבין שני האורות המאונכים.

(2) נוסף על כך, רשאים כלי שיט אלה לשאת אור לבן שווה במבנהו לאור הלבן הקבוע בתקנה 2 (א) (1), אך אור זה יינשא מלמטה ומאחורי האור הירוק והאור הלבן הנראים סביב כל האופק.

(ד) כלי שיט, כשהם עוסקים בדיג, למעט כלי שיט העוסקים בדיג מכמורת, ישאו את האורות הקבועים בפסקה (ג) (1), אלא שהעליון מבין שני האורות המאונכים יהיה אדום. כלי שיט אלה, אם ארכם פחות מ-40 רגל (12.19 מטרים), רשאים לשאת את האור האדום בגובה לא פחות מ-9 רגל (2.75 מטרים) מעל הלובות ואת האור הלבן לא פחות מ-3 רגל (0.92 מטר) מלמטה לאור האדום.

(ה) כלי שיט הנדונים בפסקאות (ג) ו-(ד) כשהם עושים דרכם במים, ישאו את אורות הצד או הפנסים הקבועים בתקנה 2 (א) (4) ו-(5) או בתקנה 7 (א) (2) או (ד), ככל שיהיה מתאים, ואת אור הירכתיים הקבוע בתקנה 10. כשאינם עושים דרכם במים לא יציגו לא את אורות הצד ולא את אור הירכתיים.

(ו) כלי שיט הנדונים בפסקה (ד), שיש להם ציוד דיג המתמשך בים, אופקית, כדי יותר מ־500 רגל (153 מטרים), ישאו אור לבן נוסף הנראה סביב מלוא האופק, במרחק אופקי לא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) ולא יותר מ־20 רגל (6.10 מטרים) הלאה מהאורות המאונכים ובכיוון הציוד המתמשך לים. אור לבן נוסף זה יושם בגובה שלא יעלה על גבהו של האור הלבן הקבוע בפסקה (ג) (1) ולא למטה מאורות הצד.

(ז) נוסף על האורות שכלי השיט העוסקים בדיג נדרשים לשאת על פי תקנה זו, רשאים הם להציג אם יש צורך בכך אור מתלקח כדי למשוך את תשומת לבו של כלי שיט מתקרב, או רשאים להפנות את קרן הזרקור שלהם לכיוון שממנו נשקפת סכנה לכלי שיט מתקרב, באופן שלא יפריע לכלי שיט אחרים. הם רשאים להשתמש גם באורות עבודה אבל על הדייגים להתחשב בעובדה שאורות עבודה בהירים במיוחד או מותרסים במידה בלתי מספקת עלולים לפגום בראות ובתכונותיהם של האורות הקבועים בתקנה זו.

(ח) ביום יצויינו כלי שיט העוסקים בדיג את עיסוקם על ידי כך שיציגו במקום נראה ביותר צורה שחורה המורכבת משני חרוטים שקטרו של כל אחד מהם אינו פחות מ־2 רגל (61 סנטימטרים) והצמודים יחד בקדקדיהם זה מעל לזה. אם ארכם של כלי שיט אלה הוא פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים), רשאים הם להציג סל במקום הצורה השחורה. אם ציודם מתמשך בים אופקית כדי יותר מ־500 רגל (153 מטרים) יציגו כלי השיט העוסקים בדיג, נוסף על כך, צורה חרוטית שחורה עם הקדקוד כלפי מעלה בכיוון הציוד.

ה ע ר ה — כלי שיט הדגים בחכות גרר אינם נחשבים כ"עוסקים בדיג", כמוגדר בתקנה 1 (ג) (14).

תקנה 10

(א) חוץ ממקום שנקבע אחרת בתקנות אלה, כלי שיט כשהוא בנסיעה ישא בירכתיו אור לבן, הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת 135 מעלות (12 נקודות מצפון), וקבוע כך שהאור ייראה $67\frac{1}{2}$ מעלות (6 נקודות) מכיוון ישר אחורנית לכל צד של כלי השיט. אור זה צריך שייראה במרחק 2 מילין לפחות.

(ב) בכלי שיט קטנים, כשמפאת מזג אוויר רע או מסיבה אחרת, אי אפשר לקבוע אור זה, יהא פנס חשמלי או פנס דולק, הנותן אור לבן, מוחזק בקרבת־יד הכן לשימוש, ובהתקרב אליהם כל־שיט משיג ועובר, יוצג פנס זה בעוד מועד כדי למנוע התנגשות.

(ג) מטוסיים על פני המים, כשהוא בנסיעה ישא בזנבו אור לבן הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת־אופק בת 140 מעלות במצפון, וקבוע כך שהאור יופץ 70 מעלות מכיוון ישר אחורנית לכל צד של המטוס. אור זה צריך שייראה במרחק 2 מילין לפחות.

תקנה 11

(א) כלי שיט שארכו פחות מ־150 רגל (45.75 מטרים), ישא בקדמתו, שעה שהוא עוגן, אור לבן במקום נראה ביותר באופן שהאור ייראה סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות. כלי שיט כזה רשאי, אך אינו מחוייב, גם לשאת אור לבן שני בעמדה הקבועה

בפסקה (ב) לתקנה זו. האור הלבן השני, אם הוא נישא, יהא נראה במרחק 2 מילין לפחות ויושם כך שיהא נראה ככל האפשר סביב מלוא האופק.

(ב) כלי שיט שארכו 150 רגל (45.75 מטרים) או יותר ישא, שעה שהוא עוגן, קרוב לחרטומו בגובה לא פחות מ־20 רגל (6.10 מטרים) מעל לגוף אור אחד כאמור לעיל, ובכרחית או סמוך להן, בגובה לא פחות מ־15 רגל (2.57 מטרים) מלמטה לאור הקדמי, ישא עוד אור אחד כזה. שני אורות אלה ייראו במרחק 3 מילין לפחות ויושמו כך שיהיו נראים ככל האפשר סביב מלוא האופק.

(ג) בין זריחת החמה לשקיעתה ישא כל כלי שיט בקדמתו, שעה שהוא עוגן, כדור שחור שקטרו 2 רגל (0.61 מטר), במקום שממנו יהא נראה ביותר.

(ד) כלי שיט העוסק בהנחתם או בהעלאתם של כבל תתימי או של ציון ניווט, או כלי שיט העוסק במדידות או בפעולות תתימיות, ישא, שעה שהוא עוגן, את האורות או הצורות שנקבעו בתקנה 4 (ג), נוסף על אותם שנקבעו בפסקאות המתאימות הקודמות של תקנה זו.

(ה) כלי שיט שעלה על שרטון ישא את האור או האורות שנקבעו בפסקאות (א) או (ב) ואת שני האורות האדומים שנקבעו בתקנה 4 (א). ביום ישא שלושה כדורים שחורים, שקטרו של כל אחד מהם 2 רגל (0.61 מטר) לפחות, ואשר יושמו במקום שממנו יהיו נראים ביותר ובקו מאונך זה מעל לזה, ובריווח לא פחות מ־6 רגל (1.83 מטר) ביניהם.

(ו) מטוסיים על פני המים שארכו פחות מ־150 רגל (45.75 מטרים) ישא, שעה שהוא עוגן, אור לבן במקום שממנו יהא נראה ביותר ושייראה סביב מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות.

(ז) מטוסיים על פני המים שארכו 150 רגל (45.75 מטרים) או יותר ישא, שעה שהוא עוגן, אור לבן מלפנים ואור לבן מאחור, במקום שמשם יהיו נראים ביותר, ושניהם יהיו נראים סביב מלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות; אם מוטת כנפיו גדולה יותר מ־150 רגל (45.75 מטרים) ישא, נוסף על האורות הקודמים, אור לבן בכל צד כדי לציין את מוטת כנפיו המכסימלית וייראה ככל האפשר סביב מלוא האופק במרחק מיל אחד לפחות.

(ח) מטוסיים על שרטון ישא אור עגינה או אורות עגינה כפי שנקבע בפסקאות (ו) ו־(ז) ונוסף עליהם רשאי הוא לשאת שני אורות אדומים בקו מאונך ובריווח 3 רגל (0.92 מטר) לפחות זה מזה ויהיו מושמים כך שייראו סביב מלוא האופק.

תקנה 12

כל כלי שיט או מטוסיים על פני המים רשאים, אם יש צורך בדבר כדי להסב תשומת לב, להציג, נוסף על האורות שהם נדרשים להראות לפי תקנות אלה, אור מתלקח או להשתמש בקול נפץ או באות קולי יעיל אחר שאי אפשר לטעות בו ולחשבו לאות שהורשה במקום אחר בתקנות אלה.

תקנה 18

(א) האמור בתקנות אלה לא יפריע את הפעלתן של כל תקנות מיוחדות שהתקינה ממשלתה של איזו אומה שהיא בענין אורות עמדה או אורות איתות לגבי אניות מלחמה, לגבי כלי שיט המפליגים בשיירה, לגבי כלי שיט העוסקים בדיג בתור צי או לגבי מטוסיים על פני המים.

(ב) כל אימת שהממשלה הנוגעת בדבר מחליטה שכלי שיט של חיל הים או כלי שיט צבאי אחר או מטוסיים צף והוא בעל מבנה מיוחד או בנוי למטרה מיוחדת, אינם יכולים למלא

בהקפדה אחרי הוראותיה של תקנה מתקנות אלה לענין מספרם, מקומם, טווחם או קשת ראותם של אורות או צורות, מבלי להפריע על ידי כך לפעולה הצבאית של כלי השיט או מטוסים, יהיה כלי שיט זה או מטוסים זה חייב למלא אחרי אותן הוראות אחרות בענין מספרם, מקומם, טווחם או קשת ראותם של אורות או צורות כפי שממשלתם תחליט שיש בהן כדי מילוי אפשרי ביותר אחרי תקנות אלה לגבי אותו כלי שיט או אותו מטוסים.

תקנה 14

כלי שיט כשהוא מפריש ומפליג בכוח מיכני גם יחד ישא ביום מלפנים צורה חרוטית שחורה, שקדודה כלפי מטה וקטרה על יד בסיסה הוא לפחות 2 רגל (0.61 מטר), ובמקום שממנו היא נראית ביותר.

חלק ג': אורות קוליים ובללי נוהג בתנאי ראות מוגבלת

ה ק ד מ ה

1. העובדה שיש בידי כלי שיט אינפורמציה שנתקבלה ממכ"ם אינה פוטרת אותו מחובתו בקפדנות אחרי התקנות, ובייחוד מההתחייבויות הכלולות בתקנות 15 ו-16.
2. הנספה לתקנות כולל המלצות שמגמתן לסייע בשימוש מכ"ם כאמצעי למניעת התנגרות בתנאי ראות מוגבלת.

תקנה 15

- (א) כלי שיט ממוכן שארכו 40 רגל (12.19 מטרים) או יותר יצוייד בצופר יעיל שיופעל באמצעות קיטור או באמצעות תחליף לקיטור ויושם כך שקולו לא יופסק על ידי שום מכשול; כן יצוייד כלי השיט בשופר ערפל יעיל, שיופעל בכוח מיכני ובפעמון יעיל. מפרשית שארכה 40 רגל (12.19 מטרים) או יותר תצוייד בשופר ערפל ובפעמון כאמור לעיל.
- (ב) כל האותות הקבועים בתקנה זו, לגבי כלי שיט הנמצאים בנסיעה יינתנו —
- (1) על ידי כלי שיט ממוכנים — בצופר;
 - (2) על ידי מפרשיות — בשופר הערפל;
 - (3) על ידי כלי שיט נגררים — בצופר או בשופר הערפל.
- (ג) בערפל, באד, בשלג, בסופות גשמים חזקות או בכל מצב דומה אחר המגביל את הראות, אם ביום ואם בלילה, ישתמשו באותות הקבועים בתקנה זו כאמור להלן:
- (1) כלי שיט ממוכן העושה דרכו במים ישמיע צפירה ממושכת בסירוגין של לא יותר משתי דקות.
 - (2) כלי שיט ממוכן הנמצא בנסיעה אך נעצר ואינו עושה דרכו במים ישמיע, בסירוגין של לא יותר משתי דקות, שתי צפירות ממושכות בהפסקה של שניה אחת בקירוב בין צפירה לצפירה.
 - (3) מפרשית הנמצאת בנסיעה תשמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, צפירה אחת כשהיא במפקם ימני, שתי צפירות בזו אחר זו כשהיא במפקם שמאלי, ושלוש צפירות בזו אחר זו כשהרוח מאחורי הרוחבית.
 - (4) כלי שיט כשהוא עוגן יצלצל במהירות בפעמון למשך חמש שניות בקירוב ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת. בכלי שיט שארכם יותר מ-350 רגל (106.75 מטרים), יופעל הפעמון בקדמת כלי השיט, ונוסף על כך יופעל בירכתיו, במשך חמש שניות ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת, גונג או מכשיר אחר שנצימתו

וצלילו שונים עד לבלי לטעות בינו ובין פעמון. כל כלי שיט עוגן רשאי, נוסף על כך, בהתאם לתקנה 12, להשמיע שלוש צפירות בזו אחר זו — היינו, צפירה קצרה, צפירה ממושכת וצפירה קצרה, כדי להזהיר כלי שיט מתקרבים על מקום הימצאו ועל אפשרות של התנגשות.

(5) כלי שיט גורר, כלי שיט העוסק בהנחתם או בהעלאתם של כבל תתימי או של ציון ניווט וכלי שיט הנמצא בנסיעה ואינו יכול לפנות דרכו לכלי שיט מתקרב מחמת שאין עליו שליטה או מחמת שאינו יכול לתמרון כפי הנדרש בתקנות אלה, ישמיע במקום האותות הקבועים בפסקאות משנה (1), (2) ו־(3), ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת, שלוש צפירות בזו אחר זו — היינו, צפירה אחת ממושכת ואחריה שתי צפירות קצרות.

(6) כלי שיט נגרר, ואם נגרר יותר מכלי שיט אחד כי או האחרון שבהם, אם הוא מאויש, ישמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, ארבע צפירות בזו אחר זו — היינו, צפירה אחת ממושכת ואחריה שלוש צפירות קצרות. כל אימת שאפשר, יושמע אות זה תיכף לאחר האות שניתן על ידי כלי השיט הנגרר.

(7) כלי שיט על שרטון ישמיע את אות הפעמון וכן, אם דרוש, את אות הגונג כפי שנקבע בפסקת משנה (4), ונוסף על כך ישמיע 3 נקישות נפרדות וברורות בפעמון תיכף לפני הצלצול המהיר של הפעמון האמור בפסקת משנה (4) ותיכף לאחריו.

(8) כלי שיט העוסק בדיג, כשהוא בנסיעה או כשהוא עוגן, ישמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, את האות הקבוע בפסקת משנה (5). כלי שיט, כשהוא עוסק בדיג בחכות גרר והוא בנסיעה, ישמיע את האותות הקבועים בפסקאות משנה (1), (2) או (3) ככל שיהיה מתאים.

(9) כלי שיט שארכו פחות מ־40 רגל (12.19 מטרים), סירת חתירה או מטוסיים על פני המים, לא יהיו חייבים לתת את האותות הנזכרים לעיל, אך אם יתנו אותם, עליהם ליתן אות קולי יעיל אחר בסירוגין של לא יותר מדקה אחת.

(10) כלי שיט ממוכן של נתב כשהוא עוסק בתפקידי ניתוב, רשאי נוסף על האותות הקבועים בפסקאות משנה (1), (2) ו־(4), להשמיע אות זיהוי המורכב מ־4 צפירות קצרות.

תקנה 16

(א) כל כלי שיט או מטוסיים כשהוא בתנועה על פני המים, חייבים, בשעת ערפל, אד, שלג, סופות גשמים חזקות או בכל מצב דומה אחר המגביל את הראות, לנוע במהירות מתונה תוך התחשבות ראויה בתנאים ובנסיבות הקיימות.

(ב) כלי שיט ממוכן השומע לכאורה מלפני הרוחבית, את אות הערפל של כלי שיט שאת מקום הימצאו אינו יכול לוודא, חייב, במידה שנסכיבות הענין מרשות לו, לעצור את מכוונתו ולשוט אחר כך בזהירות עד שסכנת ההתנגשות תחלוף.

(ג) כלי שיט ממוכן המגלה את נוכחותו של כלי שיט אחר מלפני הרוחבית וטרם שמע את אות הערפל שלו או טרם ראה אותו בעין, רשאי לנקוט בהקדם בפעולה קובעת כדי להימנע ממצב של קרבה יתרה, אך אם אי אפשר להימנע מכך, חייב הוא, במידה שנסכיבות הענין מרשות להדמים את מכוונתו בעוד זמן כדי מניעת התנגשות ולשוט אחר כך בזהירות עד שסכנת ההתנגשות תחלוף.

חלק ד': תקנות נתיבה ושיט

ה ק ד ה

1. כל פעולה שתיעשה תוך שמירתן ופירושן של תקנות אלה תהיה ללא היסוס, בעוד הזמן רב ומספיק ככל הצורך וכראוי לימאות תקינה.
2. כשהנסיבות מרשות, אפשר לקבוע את קיומה של סכנת ההתנגשות על ידי התבוננות קפדנית בכיוון המצפן של כלי שיט מתקרב, אם הכיוון אינו משתנה במידה ניכרת, יש לראות את סכנת ההתנגשות הקיימת.
3. על הימאים לזכור שמטוסיים בנחיתתם או בהמראתם או בהיותם פועלים במזג אויר רע עלולים לאבד את יכולתם לשנות את פעולתם המכוונת ברגע האחרון.
4. תקנות 17 עד 24 אינן חלות אלא על כלי שיט הרואים זה את זה.

תקנה 17

- (א) כששתי מפרשיות מתקרבות זו אל זו, עד כדי סכנת התנגשות, תפנה האחת דרך לשניה כאמור להלן:—
- (1) אם שתיהן שטות כשהרוח במפנה שונה, חייבת המפרשית השטה כשהרוח במפנה שמאלי לפנות דרך למפרשית האחרת.
 - (2) אם שתיהן שטות עם הרוח באותו הצד חייבת המפרשית שבמפנה הגלי לפנות דרך למפרשית שבמפנה החסי.
- (ב) לענין תקנה זו רואים בצד הגלי את הצד הנוגד את זה שבו נישא המפרש הראשי או, כשהמדובר הוא במפרשית עם מעטה רוחבי, הצד הנוגד שבו נישא המפרש הארכי הגדול ביותר.

תקנה 18

- (א) כששני כלי שיט ממוכנים נפגשים חרטום מול חרטום, או כמעט חרטום מול חרטום, עד כדי מתן מקום לחשש סכנת התנגשות, ישנה כל אחד את כיוון מהלכו לצד ימין כך שכל אחד מהם יוכל לעבור משמאלו של משנהו. תקנה זו חלה רק במקרים שבהם נפגשים כלי שיט חרטום מול חרטום או כמעט חרטום מול חרטום עד כדי מתן מקום לחשש סכנת התנגשות, ואינה חלה לגבי שני כלי שיט שאם ישמור כל אחד מהם על כיוון מהלכו שלו יעברו בשלום. המקרים היחידים בהם תחול תקנה זו הם כשכל אחד משני כלי השיט נמצאים חרטום מול חרטום או כמעט חרטום מול חרטום; במלים אחרות, במקרים שבהם רואה כלי השיט האחד, בשעות היום, את תרניו של משנהו בקו אחד או כמעט בקו אחד עם תרניו שלו; ובליילה — במקרים שבהם נמצא כל אחד מכלי השיט כמצב שבו הוא רואה את שני אורות הצד של משנהו. בשעות היום אין תקנה זו חלה במקרים שבהם כלי שיט אחד רואה כלי שיט אחר החוצה את כיוון מהלכו הוא מלפנים; ובליילה אין תקנה זו חלה במקרים שבהם אורו האדום של כלי שיט אחד הוא מול אורו האדום של כלי השיט האחר או כשאורו הירוק של האחד הוא מול אורו הירוק של האחר או כשאור אדום בלי אור ירוק או אור ירוק בלי אור אדום נראה מלפנים, או כשגם האור הירוק וגם האור האדום נראים בכל מקום אך לא מלפנים.
- (ב) לענין תקנה זו ותקנות 19 עד 29 ועד בכלל, פרט לתקנה 20 (ג) ותקנה 28, יהא דינו של מטוסיים על המים כדין כלי שיט, ותביטוי „כלי שיט ממוכן“ יפורש בהתאם לכך.

תקנה 19

כששני כלי שיט ממוכנים חוצים זה את דרכו של זה עד כדי מתן מקום לחשש סכנת התנגשות, חייב כלי השיט שהכרו נמצא בצדו הימני לפנות לו את הדרך.

תקנה 20

(א) כשכלי שיט ממוכן ומפרשית מתקדמים בכיוונים עד כדי מתן מקום לחשש סכנת התנגשות, חייב כלי השיט הממוכן לפנות דרך למפרשית חוץ מכפי האמור בתקנות 24 ו-26.

(ב) תקנה זו אינה מקנה למפרשית את הזכות לעכב בתעלה צרה מעבר חפשי של כלי שיט ממוכן שאינו יכול לשוב אלא באותה תעלה.

(ג) מטוסים על פני המים חייב, בדרך כלל, להתרחק היטב מכל כלי השיט ולהימנע מלהפריע לשיוטם, אולם בגסיבות שבהן קיימת סכנת התנגשות חייב הוא למלא אחרי תקנות אלה.

תקנה 21

מקום שלפי תקנה מתקנות אלה חייב אחד משני כלי שיט לפנות דרך לשני, יהא כלי השיט השני חייב לשמור על כיוון מהלכו ומהירותו. אם מאיזו סיבה שהיא מוצא כלי השיט השני את עצמו כל כך סמוך לכלי השיט החייב לפנות דרך, עד שפעולתו של זה האחרון בלבד לא תצליח למנוע התנגשות, חייב גם כלי השיט השני לנקוט בפעולה המתאימה ביותר למניעת ההתנגשות (ראה תקנות 27 ו-29).

תקנה 22

כל כלי שיט הנדרש בתקנות אלה לפנות דרך לכלי שיט אחר ינקוט, במידת האפשר, בפעולה מוקדמת ללא היסוס, כדי למלא אחרי חובה זו, ואם הנסיבות מרשות, יימנע מלחצות את דרכו של כלי השיט השני לפניו.

תקנה 23

כל כלי שיט ממוכן הנדרש בתקנות אלה לפנות דרך לכלי שיט אחר חייב בהתקרבו אליו אם יש צורך בכך, להקטין את מהירותו או לעצור מכוונתו, או להפעילן לאחור.

תקנה 24

(א) על אף האמור בתקנות אלה, חייב כל כלי שיט המשיג ועובר כלי שיט אחר לפנות דרך לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר.

(ב) כל כלי שיט המתקרב לכלי שיט אחר מאיזה כיוון שהוא כדי יותר מ-22½ מעלות (2 נקודות) מאחורי הרוחבית שלו, כלומר במצב כזה ביחס לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר, שבלילה לא יכול היה לראות שום אור מאורות הצד של כלי השיט שאותו הוא משיג ועובר, יהא נחשב ככלי שיט משיג ועובר; ושום שינוי שיחול לאחר מכן בזווית הכיוון שבין

שני כלי השיט לא יעשה את כלי השיט המשיג ועובר לכלי שיט חוצה במשמעות התקנות האלה ולא יפטור אותו מחובתו לפנות דרך לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר עד שלבסוף יעבור אותו ויפנה את דרכו לחלוטין.

(ג) אם כלי השיט המשיג ועובר אינו יכול לקבוע בוודאות אם הוא נמצא מלפני כיוון זה ביחס לכלי השיט השני או מאחורי כיוון זה, עליו לראות את עצמו ככלי שיט המשיג ועובר ולפנות דרך.

תקנה 25

(א) כל כלי שיט ממוכן, כשהוא מתקדם לאורך תעלה צרה יהיה חייב, כל אימת שהר דבר בר ביצוע ונטול סכנה, להתקדם באותו צד של נתיב השיט קו האמצע של התעלה, הנמצא לימינו.

(ב) כל אימת שכלי שיט ממוכן מתקרב לסיבוב בתעלה שבו אי אפשר לראות אם כלי שיט מתקרב מהכיוון הנגדי, חייב אותו כלי שיט ממוכן, בהגיעו לכדי מחצית המיל מהסיבוב, לסמן אות על ידי צפירה אחת ממושכת בצופר, וכל כלי שיט ממוכן המתקרב מעברו השני של הסיבוב ונמצא בטווח שמיעתו של האות הזה יענה לאות בצפירה דומה. בין שנשמע ובין שלא נשמע קול כלי שיט מתקרב מעברו הרחוק של הסיבוב, חובה תמיד להקיף את הסיבוב בעירנות ובזהירות.

(ג) בתעלה צרה לא יהא כלי שיט ממוכן שארכו פחות מ־65 רגל (19.80 מטרים) מעכב את מעברו החפשי של כלי שיט שאינו יכול לשוט אלא באותה תעלה.

תקנה 26

כל כלי השיט שאינם עוסקים בדיג, פרט לכלי שיט שחלות עליהם הוראות תקנה 4, חייבים, בהיותם בנסיעה, לפנות דרך לכלי שיט שעוסקים בדיג. אין תקנה זו מקנה לכלי שיט העוסק בדיג את הזכות לחסום מעבר בנתיב שיט לכלי שיט שאינם עוסקים בדיג.

תקנה 27

בשמירתן ופירושן של תקנות אלה יושם לב כראוי לכל סכנות של שיט והתנגשות ולכל נסיבות מיוחדות, לרבות מגבלותיו של כלי השיט או כלי הטיס הנוגע בדבר, העלולות לחייב סטיה מתקנות אלה כדי למנוע סכנה מיידית.

חלק ה': : אותות קוליים לכלי שיט הרואים זה את זה

תקנה 28

(א) כשכלי שיט נמצאים במצב שבו הם רואים זה את זה, חייב כלי שיט ממוכן הנמצא בנסיעה והוא נוקט בפעולה בהתאם למורשה או כפי הנדרש בתקנות אלה, פעולה זו בהשמיעו בצופר את האותות האלה :

צפירה קצרה אחת שמשמעותה „אני משנה את כיוון מהלכי לימין” שתי צפירות קצרות שמשמעותן „אני משנה את כיוון מהלכי לשמאל” שלוש צפירות קצרות שמשמעותן „מכונתי פועלת בכיוון לאחור”.

(ב) כל אימת שכלי שיט ממוכן החייב לפי תקנות אלה, לשמור על כיוון מהלכו ומהירותו, רואה כלי שיט אחר והוא מסופק אם אותו כלי שיט אחר נקט בפעולה מספיקה כדי למנוע התנגשות, רשאי הוא להביע ספק זה בהשמיעו בצופרו לפחות חמש צפירות קצרות ומהירות. מתן אות כזה לא יפטור כלי שיט מחובותיו לפי תקנות 27 ו-29 או לפי כל תקנה אחרת או מחובתו לציין כל פעולה שנקט לפי תקנות אלה בתתו את האותות הקוליים הנאותים שנקבעו בתקנה זו.

(ג) כל אות צופר הנזכר בתקנה זו אפשר להוסיף ולציין על ידי אות חזות המורכב מאור לבן הנראה סביב מלוא האופק במרחק 5 מילין לפחות ומתוכנן כך שיפעל בעת ובעונה אחת וביחד עם מנגנון הצפירה וישאר מואר ונראה כל זמן פעולתו של האות הקולי.

(ד) האמור בתקנות אלה לא יפריע להפעלתן של תקנות מיוחדות שתתקין ממשלתה של איזו מדינה, שהיא בדבר השימוש באותות צופר נוספים בין אניות מלחמה או בין כלי שיט המפליגים בשיירה.

חלק ו': שונות

תקנה 29

האמור בתקנות אלה לא יפטור כלי שיט או בעליו או קברניטו או הצוות שלו מה-
אחריות לתוצאותיה של כל רשלנות בנשיאת אורות או אותות או של כל רשלנות בקיום
תצפית יעילה או של כל רשלנות בנקיטת אמצעי זהירות ימיים מקובלים, או בנקיטת אמצעי
זהירות שנסיבותיו המיוחדות של המקרה יהיו דורשות את נקיטתם.

תקנה 30

שמירת זכות להתקין תקנות ביחס לנמלים ולשיט במים פנימיים.

האמור בתקנות אלה לא יפריע להפעלתה של תקנה מיוחדת שהתקנה כדין על ידי
רשות מקומית ביחס לשיט בכל נמל, נהר, אגם או מים פנימיים לרבות שטח השמור למטוס-
ים.

תקנה 31

אותות מצוקה

(א) כל אימת שכלי שיט או מטוסים על המים נתון במצוקה וזקוק לעזרה מכלי שיט
אחרים או לעזרה מן החוף, ישמשו או יוצגו האותות דלהלן על ידו אם ביחד ואם בנפרד,
היינו:

- (1) יריית תותח או אות נפץ אחר שיירו בסירוגין של דקה אחת.
- (2) השמעה ממושכת של קול באיזה מכשיר שהוא לאותות ערפל.
- (3) רקטות או פגזים הפולטים כוכבים אדומים שיירו אחד אחד בסירוגין קצרים.
- (4) אות המשודר ברדיו-טלגרף או בכל שיטת איתות אחרת המורכבת מן
הקבוצה ... — — — שבצופן מורס.
- (5) אות המשודר ברדיו טלפון, על ידי היגוי המלה „מיידני“.
- (6) אות המצוקה של הצופן הבינלאומי לאיתות המצויין על ידי האותיות NC.

- (7) אות המורכב מדגל מרובע ומעליו או מתחתיו כדור או דבר הדומה לכדור.
- (8) להבות על כלי השיט (כגון חבית זפת בוערת או חבית נפט בוערת וכד').
- (9) רקיטת מצנח בעלת זיקוק אדום או אבוקת יד המפיצה אור אדום.
- (10) אות עשן המפיק כמות עשן בצבע כתום.
- (11) הרמה והורדה איטיות וחוזרות ונשנות של הידיים המושטות לשני הצדדים.

ה ע ר ת — כלי שיט במצוקה רשאים להשתמש באות האזעקה הרדיוטלגרפי או באות האזעקה הרדיוטלפונית כדי להבטיח תשומת לב לקריאות ולתשדורת של מצוקה. אות האזעקה הרדיוטלגרפי, הנועד להפעלת המזעקים האוטומטיים של כלי שיט שבהם הם מותקנים הוא סדרה של שנים עשר קווים המשודרים בדקה אחת. כשמשיך כל קו הוא 4 שניות ומשיך ההפסקה בין שני קווים רצופים הוא שניה אחת. אות האזעקה הרדיוטלפונית הוא 2 צלילים המשודרים לסירוגין על פני תקופות מ"ס 30 שניות עד דקה אחת.

(ב) אסור להשתמש בשום אות מן האותות שלעיל אלא על מנת לציין שכלי שיט או מטוסים נתון במצוקה וכן אסור להשתמש בשום אות שאפשר לטעות בו ולחשבו כאחד האותות שלעיל.

נספח לתקנות

המלצות בדבר השימוש באינפורמציה מטכ"ם כאמצעי למניעת התנגשויות בים

- (1) הנחות המתבססות על אינפורמציה זעומה עלולות להיות מסוכנות ויש להימנע מהן.
- (2) כלי שיט המשייט בעזרת מכ"ם בראות מוגבלת חייב, בהתאם לתקנה 16 (א), לנוע במהירות מתונה. אינפורמציה המתקבלת מהשימוש במכ"ם היא אחת הנסיבות שיש להביאה בחשבון כשבאים לקבוע מהירות מתונה. בענין זה יש להביא בחשבון שכלי שיט קטנים, הרי קרה ועצמים צפים כיוצא בהם ייתכן שלא יתגלו על ידי המכ"ם. גילויים במכ"ם המודיעים על הימצאות כלי שיט אחד או יותר מאחד בקרבת מקום, יכול שמשמעותם תהא שמהירות מתונה צריכה להיות איטית יותר מכפי שימאי בלי מכ"ם עלול לחשוב למתונה באותן הנסיבות.
- (3) בשעת שיט בראות מוגבלת, הרי המרחק והכיוון המתקבלים על ידי המכ"ם עדיין אין בהם, בלבד בהתאם לתקנה 16 (ב), משום וידוא מספיק של מקום הימצאו של כלי השיט האחר עד כדי לפטור כלי שיט מחובתו לעצור את מכוונתיו ולשוט בזהירות שעה שאות ערפל נשמע מלפני הרוחבית.
- (4) כשננקטתה פעולה לפי תקנה 16 (ג) כדי למנוע מצב של קרבה יתרה, הכרחי הוא לקבוע בוודאות שפעולה זו משיגה את התוצאה הרצויה. שינוי בכיוון מהלך או שינוי במהירות או שינוי בשניהם גם יחד, הם עניינים שבנוגע להם חייב הימאי להיות מודרך על ידי נסיבות המקרה.
- (5) שינוי בכיוון מהלך בלבד יכול שהוא יהיה הפעולה היעילה ביותר למנוע מצב של קרבה יתרה, ובלבד —

- (א) שקיים מרחב ימים מספיק ;
- (ב) שהשינוי נעשה בעוד מועד ;
- (ג) שהשינוי ניכר, יש להימנע מסדרה של שינויי מהלך קטנים ;
- (ד) שאין השינוי מסתיים במצב של קרבה רבה עם כלי שיט אחרים.

- (6) מגמתו של שינוי כיוון המהלך הוא ענין שעל הימאי להחליט בו לאור נסיבות המקרה. שינוי לצד ימין, בפרט כשכלי השיט מתקרבים כנראה מכיוונים נגדיים או כמעט נגדיים, הוא, בדרך כלל, עדיף על שינוי לצד שמאל.
- (7) שינוי במהירות, אם במהירות בלבד ואם בצירוף לשינוי כיוון המהלך, יהיה ניכר. יש להימנע מסדרה של שינויי מהירות קטנים.
- (8) מקום שצפוי מצב של קרבה יתרה יכול שהפעולה הנבונה והזהירה ביותר תהיה להפסיק את התקדמותו של כלי השיט במים לחלוטין.

משה כרמל
שר התחבורה

י"ב באב תשכ"ה (10 באוגוסט 1965)
(חמ 755808)

